

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΣΚΗΝΗ 1 (Η οικογένεια είναι στο σαλόνι)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 1: 15 ημέρες πριν τα Χριστούγεννα, είμαστε στο σαλόνι μίας οικογένειας (Μαμά, μπαμπάς και 3 παιδιά) όπου στολίζουν με χαρά το Χριστουγεννιάτικο δέντρο.

ΠΑΙΔΙ 1 - Λα λα λα λα...

ΠΑΙΔΙ 2- Μπαμπά, έχω μία απορία, γιατί στολίζουμε τα Χριστούγεννα;

ΜΠΑΜΠΑΣ -...

ΜΑΜΑ - Είμαστε χαρούμενοι που γεννήθηκε ο Χριστός, για αυτό στολίζουμε.

ΠΑΙΔΙ 3 – Εμένα πολύ μου αρέσουν τα Χριστούγεννα!

ΜΑΜΑ - Κι εμένα πολύ. Αλήθεια, εσάς γιατί σας αρέσουν;

ΠΑΙΔΙ 2- Γιατί είναι στολισμένα και φωτεινά τα σπίτια, τα μαγαζιά η πόλη...

ΠΑΙΔΙ 3- Γιατί παίρνουμε δώρα...

ΠΑΙΔΙ 2- Γιατί τρώμε μελομακάρονα (με γεμάτο το στόμα)

ΠΑΙΔΙ 1- Και γιατί δεν έχουμε σχολείοοοοο... (ρίχνει χιόνι)

ΜΠΑΜΠΑΣ - Παιδιά, αν τελειώσατε το δέντρο, δεν πάτε να στολίσετε το δωμάτιό σας;

ΠΑΙΔΙΑ -Λα λα λα λα... (Και φεύγουν)

ΣΚΗΝΗ 2 (Μαμά και μπαμπάς στο σαλόνι)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 2: Η μαμά, Ζωή το όνομά της, όταν ήταν μικρή, τις γιορτές των Χριστουγέννων τις περνούσε με την γιαγιά της στο χωριό. Η γιαγιά της, ενώ ζούσε απλά, είχε μέσα της ειρήνη, χαρά και πολύ αγάπη για όλους. Προετοιμάζονταν για τα Χριστούγεννα με πολύ προσευχή, με συχνή συμμετοχή στις ακολουθίες της εκκλησίας και νηστεία. Πήγαιναν, μαζί με την μικρή Ζωή, βοηθούσαν και έκαναν παρέα σε άλλους ηλικιωμένους του χωριού όπου ήταν μόνοι τους. Τα βιώματα αυτά χαράχθηκαν στο είναι της, βοηθώντας τη να ξεχωρίσει το ουσιαστικό από το τυπικό, τη βαθιά χαρά από την επιφανειακή.

ΜΑΜΑ -Παρατήρησες όταν ρώτησα γιατί τους αρέσουν τα Χριστούγεννα, κανένα παιδί, δεν ανέφερε, την ίδια για την γέννηση του Χριστού.

ΜΠΑΜΠΑΣ - Μην είσαι υπερβολική Ζωή μου, παιδιά είναι.

MAMA -Ναι Λουκά, παιδιά είναι, το καταλαβαίνω να τους αρέσουν όλα αυτά. Ξέρω από παιδιά, νηπιαγωγός είμαι, άλλο όμως συμβαίνει.

Τα παιδιά μας, Λουκά, δεν έχουν την γλυκιά γεύση και χαρά της προετοιμασίας για τα Χριστούγεννα. Πως θα μάθουν για τα Χριστούγεννα αν δεν προετοιμαστούν για αυτά; Έχουμε ευθύνη που έχουν τόσο ρηχή εικόνα για την γέννηση του Χριστού.

ΜΠΑΜΠΑΣ-Τι άλλο να κάνουμε, δεν πηγαίνουμε ανήμερα των Χριστουγέννων στην Εκκλησία;

MAMA -Λουκά, γεμίσαμε τις καρδιές μας με όλα τα άλλα και δεν υπάρχει χώρος για να καταλάβουμε το μυστήριο του ερχομού του Κυρίου.

Λοιπόν εντάξει, ποτέ δεν είναι αργά;

ΜΠΑΜΠΑΣ- Τι εννοείς με τρομάζεις;

MAMA -Μη τρομάζεις, θέλεις να προετοιμαστούμε όλοι μαζί για τα Χριστούγεννα;

ΜΠΑΜΠΑΣ-Τι εννοείς, τι προετοιμασία να κάνουμε, δεν έχουμε ψωνίσει τα πάντα;

MAMA -Αυτό ακριβώς Λουκά, κι εμείς που ενώ έχουμε ακούσει για τον Χριστό, συμπεριφερόμαστε σαν να μην γνωρίζουμε τίποτα. Ή μήπως δεν γνωρίζουμε; Ναι δεν ξέρουμε, πως τότε να ξέρουν τα παιδιά μας. Πες μου, θες να προετοιμαστούμε όλοι μαζί;

ΜΠΑΜΠΑΣ-Πως να προετοιμαστούμε;

MAMA - Να σου πω την αλήθεια δεν ξέρω. Πάει πολύς καιρός από τότε που ήμουν παιδί. Είχα την εικόνα της φάτνης, σαν φλόγα στην καρδιά μου.

Ας ξεκινήσουμε με προσευχή, να μας ανοίξει ο ίδιος ο Κύριος τις καρδιές μας.

Λέω το βράδια να μαζευόμαστε μπροστά στην Φάτνη και να κάνουμε όλοι μαζί προσευχή. Μετά θα διαβάσω στα παιδιά το γεγονός της γέννησης από την παιδική αγία Γραφή.

ΜΠΑΜΠΑΣ-Α, ωραίο ακούγεται αυτό.

MAMA -Αύριο θα πάω και στον π. Αναστάση μήπως έχει λίγο χρόνο να μας μιλήσει και να μας εξομολογήσει.

ΜΠΑΜΠΑΣ- Και για τα παιδιά, τι έχουν κάνει και πρέπει να εξομολογηθούν;

MAMA- Ναι και τα παιδιά, εγώ θυμάμαι τον εαυτό μου πόσο ανακούφιση αισθανόμουν όταν έβαχνα μέσα μου να βρω τις αδυναμίες μου και τι χαρά έπαιρνα μετά την ευχή. Θα μας τα πει και ο Πάτερ. Πάμε τώρα να βοηθήσουμε τα παιδιά.

(Φεύγουν από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 3 (Μπαίνουν όλοι μαζί στο σαλόνι)

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 3: Αφού πέρασε η μέρα στολίζοντας το σπίτι, κατάκοποι το βράδυ μαζεύονται όλοι μαζί στο σαλόνι του σπιτιού.

ΠΑΙΔΙ 2: Μαμά, να δούμε μία ταινία τώρα το βράδυ; Να δούμε την «Έλσα»;

ΠΑΙΔΙ 1: Σιγά μη δούμε την Μπάρμπη... Εγώ λέω δούμε τον Μακ Κούν;

ΠΑΙΔΙ 2: Όχι ρε παιδιά αυτές τις έχουμε δει εκατό φορές, να δούμε μία καινούργια...

MAMA: Σήμερα, λέω να κάνουμε κάτι διαφορετικό. Ελάτε να κάτσουμε εδώ μπροστά στη Φάτνη που τόσο ωραία στολίσατε. Αφού αυτές τις ημέρες θα έχουμε στο σαλόνι μας τον μικρό Χριστό, τα βράδια τουλάχιστον να μαζευόμαστε να του μιλάμε. Θα ανάψουμε και το κεράκι...

MAMA: θεέ μου βήθησέ μας να προετοιμαστούμε για την εορτή της γέννησής σου. Λουκά...

ΜΠΑΜΠΑΣ: Εις το όνομα του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνες των αιώνων, αμήν,

MAMA: Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον, Ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν, αμήν.

ΠΑΙΔΙ 1: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΙΔΙ 2: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΠΑΙΔΙ 3: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

MAMA- ΜΠΑΜΠΑΣ: Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον τίκει,
καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.

Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξολογοῦσι.

Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι.

Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, Παιδίον νέον,

ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

(Τα παιδιά ξαπλώνουν και κοιμούνται. Τα παίρνουν οι γονεῖς και βγαίνουν από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 4

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 4: Τα παιδιά αποκοιμήθηκαν. Αυτή η ζεστασιά που ένοιωσαν στην καρδούλα τους τα έκανε κάθε βράδυ, από μόνα τους, να ζητούν να μαζεύονται μπροστά στη φάτνη και να προσεύχονται.

Την άλλη μέρα η Μαμά συνεννοείται με τον π. Αναστάσιο να συναντηθούν.

(Μπαίνουν όλοι στη σκηνή)

MAMA -Παιδιά μου, επικοινωνήσα με τον πάτερ Αναστάση, και παρόλο που έχει πολύ βεβαρημένο πρόγραμμα, θα βρεί λίγο χρόνο να μας μιλήσει. Πάμε..

(Πηγαίνουν στην άλλη άκρη της σκηνής , όπου μπαίνει και ο Ιερέας)

ΙΕΡΕΑΣ: Καλώς τους, καλώς τους, ελάτε καθήστε.

Μου είπε η μαμά ότι θέλετε να προετοιμαστείτε για τα Χριστούγεννα ε;

Σε όλους μας, αυτή τη περίοδο, μας αρέσουν τα ψώνια, τα δώρα οι στολισμοί, πολύ καλά είναι αυτά έχουμε όμως **ειρήνη** μέσα μας έτσι ώστε, όλα αυτά να αφήσουν μία γλυκιά γεύση στην ψυχή μας;

ΜΠΑΜΠΑΣ: Εγώ πάντως με τόσα που πληρώνω, μόνο ειρήνη δεν έχω.

ΙΕΡΕΑΣ: Λογικό...

ΠΑΙΔΙ 2: Πως γίνεται Πάτερ μου, να έχουμε ειρήνη μέσα μας;

ΙΕΡΕΑΣ: Για να έχουμε ειρήνη μέσα μας πρέπει πρώτα να δούμε μέσα μας. Να δούμε τον εαυτό μας. Να δούμε τι σχέση έχουμε με τον Θεό, να δούμε τι σχέσεις έχουμε με τους συνανθρώπους μας. Και αφού δούμε τον εαυτό μας και τα λάθη μας, μετανοούμε και προσπαθούμε να καθαρίσουμε την καρδιά μας για να έρθει μέσα μας ο Χριστός ο οποίος είναι η ειρήνη.

Για να προετοιμαστούμε λοιπόν για τα Χριστούγεννα, ζητάμε από τον Θεό να μας φωτίσει, προσευχόμαστε δηλαδή, βλέπουμε μέσα μας, μετανοούμε, εξομολογούμαστε, κάνουμε μία μικρή θυσία στο φαγητό, συμμετέχουμε στις ακολουθίες της εκκλησίας, κοινωνούμε, βοηθάμε τους συνανθρώπους μας και έτσι, βλέποντας ο Θεός, αυτή την προσπάθεια που με φιλότητα και αγάπη κάνουμε, μας δίνει την Χάρη του και ζούμε το μυστήριο της γέννησης του Χριστού, τον ερχομό του Κυρίου ως άνθρωπο για την αγάπη του στον Άνθρωπο.

Έτσι εκτός από τα σπίτια μας στολίζουμε και την ψυχή μας

Σιωπηλούς σας βλέπω... Λοιπόν αύριο σας περιμένω για εξομολόγηση.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ: Ευχαριστούμε πολύ

ΣΚΗΝΗ 5

ΑΦΗΓΗΤΡΙΑ 5: Πλησιάζοντας προς τα Χριστούγεννα, ενώ οι ρυθμοί της καθημερινότητας μπορεί μην άλλαξαν, ο καθένας τους είχε μία εσωτερική χαρά και ειρήνη.

(Η οικογένεια μπαίνει χαρούμενη στη σκηνή)

ΠΑΙΔΙ 1-Κάτσε να σου διαβάσω τα ανέκδοτα στο περιοδικό που μου έδωσε ο π. Αναστάσης. Γιατί μία κότα δεν πέφτει από τον 5^ο όροφο;

ΠΑΙΔΙ 3: Γιατί;

ΠΑΙΔΙ 1: Γιατί είναι κότα...

ΠΑΙΔΙΑ: Πάλι κουταμάρα είπες (του ρίχνουν σφαλιάρες και βγαίνουν από τη σκηνή).

ΜΑΜΑ: Είδες πόσο χαρούμενα είναι, και δεν είναι από τα ανέκδοτα, όταν τελείωναν την εξομολόγηση έλαμπαν.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ναι όντως , δόξα τω Θεώ.

Παιδιά ελάτε λίγο.

(Μπαίνουν τα παιδιά στη σκηνή)

Λοιπόν, εγώ θα πάω να ψωνίσω στο super market για να δώσουμε μερικά στην κα Μαρία, την γειτόνισσα που είναι μόνη της και έχει ανάγκη, και θα δώσουμε και στο φιλόπτωχο της ενορίας που γνωρίζουν οικογένειες που χρειάζονται ενίσχυση.

Θα θέλατε να δώσετε κι εσείς κάτι δικό σας;

ΜΑΜΑ: Θα δώσω κι εγώ μερικά ρούχα και παπούτσια. Και θα μαγειρέψω μερικά φαγητά.

Τώρα που είπα για μαγείρεμα, παιδιά μου, μέχρι τα Χριστούγεννα θα τρώμε πιο απλό φαγητό, θα κάνουμε μια μικρή προσπάθεια, μία μικρή θυσία με αγάπη για την Αγάπη του Χριστού.

-ΠΑΙΔΙ 3: ΟΚ...Πάμε να φέρουμε τα πράγματα

(Βγαίνουν από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 6

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 6: Ο καθένας τους συγκέντρωσε πράγματά, όχι μόνο αυτά που του περίσσευναν αλλά και αυτά που είχαν αξία για εκείνους. Το έκαναν με την καρδιά τους, χωρίς λογισμούς ένοιωθαν μεγαλύτερη χαρά από αυτή που ένοιωθαν όταν έπαιρναν δώρα.

(Μπαίνουν στη σκηνή με τσάντες)

ΜΠΑΜΠΑΣ: Εγώ ψώνισα, εσείς είστε έτοιμη.

ΠΑΙΔΙ 1: Εγώ θα δώσω κάποια παιχνίδια μου.

ΠΑΙΔΙ 2: Εγώ μολύβια, τετράδια και βιβλία.

ΠΑΙΔΙ 3 : Εγώ θα δώσω ρούχα.

ΜΠΑΜΠΑΣ: Ωραία, πάμε να τα δώσουμε...

(Βγαίνουν από τη σκηνή)

ΣΚΗΝΗ 7

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 7: Οι μέρες περνούσαν στους ίδιους ρυθμούς προετοιμασίας για την μεγάλη γιορτή της γεννήσεως του Χριστού. Είμαστε στην παραμονή των Χριστουγέννων.

(Μπαίνουν στη σκηνή)

ΜΑΜΑ-Σήμερα παιδιά μου θα μαζευτούμε νωρίς, γιατί αύριο θα ξυπνήσουμε νωρίς. Η θεία Λειτουργία ξεκινάει όταν είναι ακόμα είναι σκοτεινά έξω. Σήμερα είναι η άγια Νύχτα.

ΠΑΙΔΙ 2: Να πούμε την Άγια Νύχτα;

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΚΑΙ ΧΟΡΩΔΕΙΑ: Άγια νύχτα...

Άγια νύχτα, σε προσμένουν
με χαρά οι χριστιανοί
και με πίστη ανυμνούνε,
το Θεό δοξολογούνε
μ' ένα στόμα, μια φωνή.

(Αποκοιμούνται μπροστά στην φάτνη. Οι γονείς παίρνουν τα κοιμησμένα παιδιά και βγαίνουν από τη σκηνή)

Η ψυχή μας φτερουγίζει
πέρα στ' άγια τα βουνά,
όπου ψάλλουν οι αγγέλοι
απ' τα ουράνια θεία μέλη
στο Σωτήρα ωσαννά.

Στης Βηθλεέμ ελάτε όλοι
τα βουνά τα ιερά
και μ' ευλάβεια μεγάλη
κει που τ' άγιο φως προβάλλει
προσκυνήστε με χαρά.

ΣΚΗΝΗ 7

ΑΦΗΓΗΤΗΣ 7: Την επόμενη μέρα, μέρα των Χριστουγέννων, ξυπνούν νωρίς και από το κρύο της αυγής μπαίνουν στην ζεστή εκκλησία και ζεσταίνεται το σώμα τους, ζεσταίνεται και η καρδιά τους. Κοινωνούν και επιστρέφουν χαρούμενοι στο σπίτι τους.

(Μπαίνουν στη σκηνή)

ΜΠΑΜΠΑΣ: Παιδιά, μαντέψτε τι θα φάμε για πρωινό;

ΠΑΙΔΙ 1: Τι να μαντέψω, σκέφτομαι συνέχεια αυτή την μερέντα, θα το αδειάσω το βάζο.

ΠΑΙΔΙ 2: Μαμά, να σε ρωτήσω κάτι; Γιατί όταν κοινωνήσες, δάκρυες;

ΜΑΜΑ: Δεν το έκανα επίτηδες παιδί μου, μου ήρθαν μόνα τους τα δάκρυα.

ΠΑΙΔΙ 3: Στεναχωρήθηκες από κάτι;

ΜΑΜΑ: Όχι το αντίθετό, ένοιωσα ευγνωμοσύνη που έζησα το μυστήριο της γεννήσεως του Χριστού. Ήταν δάκρυα καθαρτικά για την ψυχή μου. Ήταν δάκρυα χαράς. Δεν μπορώ αλλιώς να τα εκφράσω. Δόξα τω Θεώ! Τα φετινά Χριστούγεννα θα μου μείνουν αξέχαστα.

ΠΑΙΔΙΑ: Και για εμάς ήταν τα καλύτερα Χριστούγεννα!

Γιώργος Κάκκος

Κατηχητικό Ι.Ν. Μεγάλης Παναγίας – Αγίου Δημητρίου Θηβών